

24. Staffan stalledräng.

- MELODI. **a.** HO, I.N.E. Saml. O. A. (I) **l.** PA, S.L.S. 512, 74.
Översikt. **b.** KO, S.L.S. 508, 111. (A) **m.** PA, S.L.S. 508, 109. (L)
c. KO, G. Dahlströms saml. (A) **n.** HI, S.L.S. 367, 237. (K)
d. JO, S.L.S. 512, 72. (F) **o.** NV, S.L.S. 506, 138.
e. LT, Th. Wegelius saml. n:r 4; även **p.** HI, S.L.S. 82, 403. (E)
Nyl. Va, 23. (J) **q.** KV, S.L.S. 66, 61. (V)
f. KO, S.L.S. 367, 247. **r.** KB-LA-NV-TJ, S.L.S. 113, 21 (W);
även KN, S.L.S. 523, 238.
g. IÖ, S.L.S. 508, 114. (H) **s.** BE, S.L.S. 83, 86. (T)
h. IÖ, S.L.S. 367, 244. (D) **t.** LF, S.L.S. 523 n:r 237. (S)
i. BR, A. Adolfssons saml. **u.** TU, B.A. 3, 11. (R)
j. Öb?, R6, 209.
k. NA, S.L.S. 24, 331. (D)

- Varianter.* **a.** Åb, Houtskär, Björkö. Uppt. Otto Andersson.
Sj. *Matts Lindkvist*, f. 1832.

Staf-fan var en stal-le-dräng. Hållt väl få-lan min. Han vatt-na si-na
få-lar fem. Lju-sen ta-ger upp al-la lju-sa stjär-nor. stjär-nor. Gu-
mo-ron, gu-mo-ron i hu---se, tackom nu så gär---na. Nu
ha vi fått små-ka ur kru---se allt för den lju-sa stjär-na.
In-gen da-ger sy-nes än. Stjär-nor-na på him-me-len de blän-ka.

- b.** Åb, Korpo, Åvensor. Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.
Sj. *Hilda Eriksson*, f. 1895.

Staf-fan var en stal-le-dräng. Hållt väll, få-lan min. Han vattnar si-na

1-12 14

få-lar fem. Ljusen ta-ger opp al-la lju-sa stjär-nor. stjär-nor. Gu

1
8 8 8

mo-ron, gu mo-ron i hu--set, vi tack-om nu så gär-na. Nu ha vi fått

8

sma-ka ur kru-set allt för den lju-sa stjär-nan. In-gen da-ger

sy-nes än. Stjär-nor-na på him-me-len de ly-sa.

c.³ Åb, Korpo, Åvensör.Sj. *Svea Mickelsson*, f. 1917.Uppt. *Greta Dahlström* 1930.

14. Go må-ron, go må-ron i hu--set, vi tack-om nu så gär-na. Nu

8

ha vi fått sma-ka ur kru-set allt för den lju-sa stjär-nan. In-gen

da-ger sy-nes än, stjär-nor-na på him-me-len de ly-sa.

d. Ål, Jomala, Sviby.

Sj. *Erik Karlsson*, f. 1840.Uppt. *Alfhild Adolfsson* 1929.

2/4

Staf-fan var en he-lig man. Hållt fast få-lan min. Ut-i him-len

8

3/4 2/4

tjän-te han. Hjälp oss nu och sang till Staf-fan.

¹ Sista strofen, som sångerskan icke kunde erinra sig, sjöngs av Konstantin Blomqvist, f. 1872. *Anm. av uppt.*

² c 1. och närmast följande identiska med b 1. med undantag av takt 1: e e h h, 2: a c h och 8: h g f i s s g.

³ I allmänhet sjöngs e, men sista gången sjöngs tydligt diss. *Anm. av uppt.*

e. *Ni*, Lapträsk.

Uppt. Th. Wegelius 1870.

Staf - fan var en få - la - dräng. Håll fast få - len min. Där
vatt-na-de han sin få - lar fem. Hjälp oss så samt till Staf - fan.

f. *Åb*, Korpo, Innikorp.
Sj. *Fina Nyros*, f. 1848.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Staf - fan var en stal - le - dräng. Tackom vi så gär - na. Som
väll har si - na fåg - lar fem allt för den lju - sa stjär - na.

g. *Åb*, Iniö, Norrby.
Sj. *Ilia Aarne*, f. 1861.

Uppt. Alfild Adolfsson 1928.

Staf - fan var en stal - le - dräng. Hållt väl få - lan min. Han
vatt - nar si - na få - lar fem. Lju - sen ta - ger upp al - la lju - så
stjär - nor. 8. Tack för su - pen den jag fick, den gick lus-tigt ne - der.
Den satt krop - pen i gott skick och kraft i al - lä le - der.
etc.
10. Och fyl - ler int poj - kar - na pen - gar i vår pung

h. *Åb*, Iniö, Keistiö.
Sj. *Emilia Häkans*, f. 1884.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Staf - fan var en stal - le - dräng. Vi tackom nu så gär - na. Han vattnar

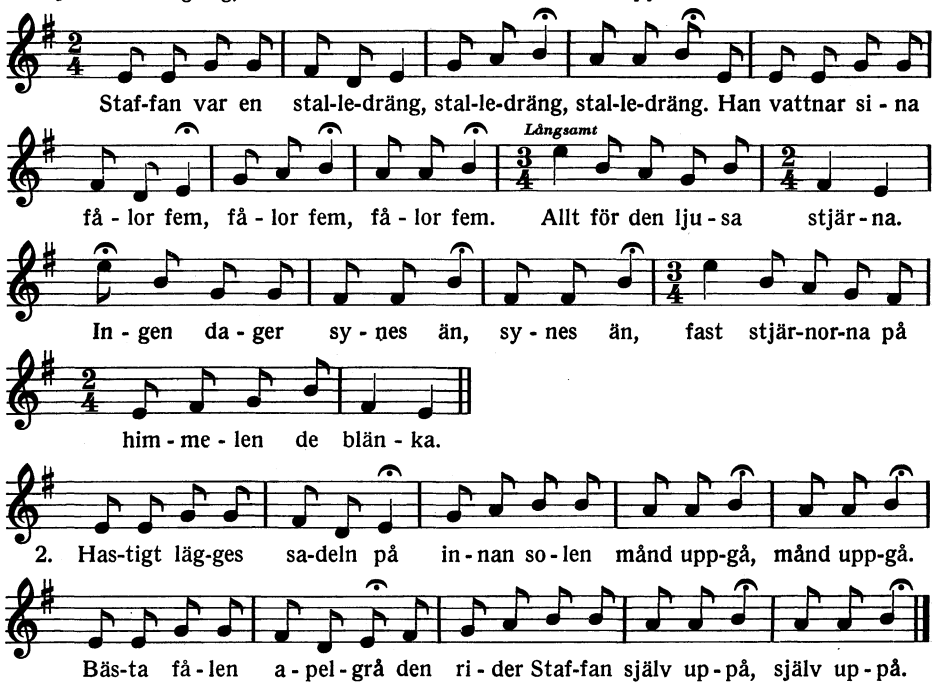


si - na få - lar fem allt för den lju - sa stjär - na. Men in - gen da - ger
ly - ser än, fast stjär - nor - na på him - me - len de blän - - - ka.
8. Tack för su - pen som vi fick, den gick lus - tigt ne - der,
sat - te ma - gen i gott skick, styrk - te al - - la le - der.

i. Ni, Bromarv.

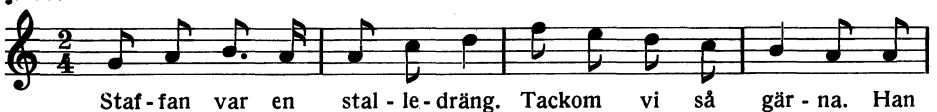
Sj. Hilma Ingberg, f. 1884.

Uppt. Alfchild Adolfsson 1933.




Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng. Han vattnar si - na
få - lor fem, få - lor fem, få - lor fem. Allt för den lju - sa stjär - na.
In - gen da - ger sy - nes än, sy - nes än, fast stjär - nor - na på
him - me - len de blän - ka.
2. Has - tigt läg - ges sa - deln på in - nan so - len månd upp - gå, månd upp - gå.
Bäs - ta få - len a - pel - grå den ri - der Staf - fan själv up - på, själv up - på.

j. Öb?



Staf - fan var en stal - le - dräng. Tackom vi så gär - na. Han



vat - nar si -- na få -- lar fem. Allt för den lju -- sa stjär - nan. Ty
da - gen sy - nes in - te än, fast stjär - nor - na på him - me - len de blän - ka.

k. Åb, Nagu.

Uppt. K. P. Pettersson 1891.



Staf - fan var en stal - le - dräng. Vi tack - om nu så gär --- na. Han
vattnar si - na få - lar fem allt för den lju - sa stjär - na. Men in - gen da - ger
sy - nes än, fast stjär - nor - na på him - me - len de blän - ka.
2. Två de vo - ro rö - da, de tjän - te väl sin fö -- da.

Kör:



8. Tack för su - pen den vi fick, den gick lus - tigt ne - der. Den gick opp och den gick
ned, gjord gott i al -- la le - der. Men in - gen da - ger sy - nes
än, fast stjär - nor - na på him - me - len de blän -- ka.

1. Åb, Pargas, Fallböle.

Sj. Marta Sundqvist, f. 1895.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1929.



Staf - fan var en stal - le - dräng. Ty han vill så gär - na. Han
(Tac - ken nu)
vattnar si - na få - lar fem, allt för den lju - sa stjär - na. In - gen da - ger

ly - ser än, stjär - nor - na på him - me - len de blän - ka.

m.¹ Åb, Pargas, Qvidja.

Sj. *Vendla Vikman*, f. 1856.

Uppt. Alfhild Adolfsson 1928.

Staffan var en stal-ledräng, han vatt-nar si - na få-lar fem. Tackom vår
her-re så gär-na. In-gen da-ger ly-ser än allt för den lju-sa stjärnan.

n. Åb, Hitis, Bötesö.

Sj. *Sofia Svanström*, f. 1859.

Uppt. Greta Dahlström 1924.

Staffan var en stal-le-dräng. Hålt dig väl, få-lan min. Han vattnar si - na
få-lar fem. Frisker opp, gäl-ler nog, tänder opp al - la lju-sa stjär-nor.

o. Öb, Nedervetil.

Uppt. Erla Lund 1928.

Staf - fan var en sju - ker man, öl och bränn-vin be - hö - ver han.
Sa - de sen den Staf - fan.

p. Åb, Hitis, Rosala.

Sj. *August Holsten*.

Uppt. O. R. Sjöberg 1880-talet.

Staf - fan var en stal - le - - dräng, stal - le - dräng,
stal - le - dräng. Han vatt - nar si - na få - lar fem. Hej

¹ Sångaren ansåg själv denna melodi något otillförlitlig. *Anm. av uppt.*

hof - fa - di - ra, hej ral - - lal - lal - lej. Kom brö - der låt oss
 lus - - ti - ga va - ra, en gång jul om å - ret var. Hej
 hof - fa - di - ri, fa - de - ral - la - la - la.

q.* Öb, Kvevlax.

Sj. Karl Kniper.¹

Uppt. V. Sjöberg 1898.

Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng.
 Vatt - nar si - na få - lar fem, få - lar fem, få - lar fem.
 Hej - om lej - om li - rom la - ra. Flic - kor låt - om oss lus - ti - ga va - ra,
 en gång jul om å - ret ba - ra. Hej - om lej - om fral - lal - lal - la.

r.* Öb, Kronoby-Larsmo-Nedervetil-Terjärv; Korsnäs.

Uppt. H. Sundblad 1907.

Staffan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stal - le - dräng.
 Vattna si - na få - lar fem, få - lar fem, få - lar fem. Hej - um, lej - um,
 li - rum, la - rum. Gos - sar, låt oss lus - ti - ga va - ra, en gång jul om
 å - ret ba - ra, hej - um, lej - um, fral - la - la - lej.

s.* Öb, Bergö.

Uppt. Otto Andersson 1902.

Staf - fan var en stal - le - dräng, stal - le - dräng, stalle - dräng. Han vatt - na si - na

* De varianter, som i det följande äro försedda med *, ha i Österbotten varit förenade med d a n s.

¹ »Denna sång användes vid de s. k. jullekarna, och pläga då hela sällskapet sjungande dansa en vanlig trinpolska». Anm. av uppt.



få-lar fem, få-lar fem, få-lar fem. Hej-jom, lej-jom och li-rom, la-rom.
Gos-sar-na låt oss lus-ti-ga va-ra, en gång jul om å-ret ba-ra.
Hej-jom, lej-jom, fral-la-la-lej.

t. Öb, Lapptjärd, Dagsmark.
Sj. Sofia Ekberg, f. 1877.


Uppt. Alfild Adolfsson 1930.



Staf-fan var en stal-le-dräng, stal-le-dräng, stal-le-dräng. Han
vatt-na-de si-na få-ler fem, få-ler fem, få-ler fem. O
ri-o ri-o ral-la-la lal-la, gos-sar låt oss
lus-ti-ga va-ral En gång jul om å-ren är, o
ri-o ri-o ral-la-la lej.

u. Nl, Tusby.
Sj. Spelman Blomqvist.

Uppt. Hanna Hagbom.



Staffan var en stal-le-dräng, en stal-le-dräng, en stal-le-dräng. Han
vat-nar si-na få-lar fem. Gos-sar, låt oss lus-ti-ga va-ral
En gång jul om å-ret, om å-ret, en gång jul om å-ret.

- TEXT. A. KO, S.L.S. 508, 112 (b); även G. Dahlströms saml. (c)
- Översikt. B. DF, S.L.S. 367, 241.
- C. PA, S.L.S. 277, 734.
- D. NA, S.L.S. 24, 33 (k); även IÖ, S.L.S. 367, 245 (h) och KO, Fagerlund, Anteckningar 40; Lännetär VI, 76.
- E. HI, S.L.S. 82, 328. (o)
- F. JO, S.L.S. 512, 73; även Svenska Landsmål 1911, 398. (d)
- G. TJ, S.L.S. 254, 68.
- H. IÖ, S.L.S. 508, 115. (g)
- I. HO, I.N.E. saml. O. A., publ. i Hälsning 1928, 12. (a)
- J. LT, Nyl. Va, 23. (e)
- K. HI, S.L.S. 367, 238. (n)
- L. PA, S.L.S. 508, 110. (m)
- M. HE, S.L.S. 132, 1.
- N. ST, S.L.S. 196, 35.
- O. HI, S.L.S. 226, 43.
- P. IÖ, S.L.S. 226, 44.
- Q. DF, S.L.S. 367, 240.
- R. TU, B.A. 3, 11 (u); även Hembygden 1912, 145.
- S. LF, S.L.S. 523 n:r 237. (t)
- T. BE, S.L.S. 83, 86. (s)
- U. Öb, S.L.S. 113, 21. (r)
- V. KV, S.L.S. 66, 52. (q)
- X. MA, S.L.S. 320, 28.

Varianter.

A.

Korpo, Ävensor. Sj. Hilda Eriksson, f. 1895. Uppt. Alfchild Adolfsson 1928.

1. Staffan var en stalledräng,
— hållt väl fålan min —
han vattnar sina fålar fem.
— ljusen tager upp alla ljusa stjärnor —
2. Två voro de vita,
det var två hästar lika.
3. Två voro de röda,
de tjänte väl sin föda.
4. Den femte var väl apelgrå,
som själva Staffan red uppå.
5. Staffan rider till källaredörr,
en tunna öl där innanför.
6. Mor sitter i spisen,
hon steker staffasgrisen.
7. Vårdinnan heter Anna,
hon steker fläsk i pannan,
tappar öl i kannan.
8. Tänder int flickorna upp för oss
ljus,
så kalla vi dem till sure mus.
9. Giver int gossarna pengar i vår
pung,
så kalla vi dem för slarvepung.
10. Får vi int staffasbullana vår
full,
så stjalper vi hela kojan omkull.
11. Är nu husbonden i huset hem,
visst giver han oss ett glas brännvin.
12. En ärlig mans tilja vi står uppå,
— hållt väl fålan min —
Gud låte den ruttna men aldrig brinn.
— ljusen tager upp alla ljusa stjärnor —
13. Tack för supen den jag fick,
den gick lustigt neder,
den gjorde magen i gott skick,
styrkte alla leder.
14. Gomåron, gomåron i huset,
— vi tackom nu så gärna —
nu har vi fått smaka ur kruset.
— allt för den ljusa stjärnan;
ingen dager synes än,
stjärnorna på himmelen de lysa —

B.

Dragsfjärd, Genböle. Ur Johan Robert Karlssons handskrivna visbok, dat. 1883.
Uppt. Greta Dahlström 1924.

1. Staffan var en stalleträng.
— vi tackom vår Herre så gärna —
Han vattnar sina fålar fem.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager lyser än,
bara stjärnor blänka på himmelen —
2. Staffan han sadlar sin gråa häst,
så rider han till en ärlig mans trappa.
3. Si nu äre vi komne till en ärlig
mans trappa,
vi ville så gärna på dörren klappa.
4. Si nu äre vi komne till en ärlig
mans hus,
här så väntar vi få oss ett gott rus.
5. Husbonden han bjuder Staffan in:
Kom, staffansgubbar, kom här in!
6. Goddag husbonde, nu äre vi här-
inne.
Mången lycka vi önskar härinne.
7. Här få vi en droppe, ja två eller tre.
Hav mången tack både far och mor.
8. Si nu så säger Staffan god natt.
Hav mången tack både far och mor.
9. Si nu så reser Staffan till en an-
nan gård,
och intet kommer förr än i nästa år.
10. Och tack och tack skall husbon-
den ha,
allt för sin skänk och gåva.
En vacker måg så skall han få,
så framt som vi får råda.
11. Men får vi int brännvin i detta
hus,
— vi tackom vår Herre så gärna —
så kallar vi dotran din till kalvskinns-
mus.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager lyser än,
bara stjärnor blänka på himmelen —

C.

Pargas. Sj. A. Vikström. Uppt. Vivi Peters 1916.

1. Staffan var en stalleträng.
— vi tackom vår herre så gärna —
Han vattnade sina fålar fem.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager lyser än,
förutom stjärnorna de lysa uppå him-
melen —
2. Ett par hade han röda,
de skaffa varandra sin föda.
3. Ett par hade han vita,
de voro varandra så lika.
4. Den femte han var appelgrå,
den rider själva Staffan på.
5. Nu är vi komna till ärlig mans
stuguvägg,
och nu fryser isen i vårt skägg.
6. Nu är vi komna till ärlig mans
stugukvist,
och nu rider Staffan här utanför.
7. God morgon, god morgon kär
fader,
vaknen nu upp så glader!
8. God morgon, god morgon kär
moder,
vaknen nu upp så goder!

9. Vi se uppå ert fönsterglas,
att här är gott brännvin och icke drank.

10. Vi se uppå er källardörr,
att här är gott öl och icke spisöl.

11. Och få vi inte öl och brännvin ut,
så kalla vi mors dottren till kalvskinns-
trut.

12. Men får vi öl och brännvin ut,
så kalla vi mors dottren till silverkrus.

13. Vi önska far så många fålar i
sitt stall,
som tänder i munnen vara skall.

14. Nu rider Staffan till annan gård.
— vi tackom vår Herre så gärna —
Han kommer ej hit förr i nästa år.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager lyser än,
förutom stjärnorna de lysa uppå him-
melen —

D.

Nagu; Korpo; Iniö. Uppt. K. P. Pettersson 1890—1891.

1. Staffan var en stalleträng.
— vi tackom nu så gärna —
Han vattna sina fålar fem.
— allt för den ljusa stjärna,
men ingen dager synes än
fast stjärnorna på himmelen de blänka—

2. Två de voro röda,
de tjänte väl sin föda.

3. Två de voro vita,
de va de andra lika.

4. Den femte han var appelgrå,
den rider själva Staffan på.

5. Innan hanen galit har,
Staffan uti stallet var.

6. Innan solen månd uppgå,
betsel och guldsadel på.

7.¹ Staffan rider till källan,
han öser vatten med skällan.

8. Tack för supen den vi fick,
den gick lustigt neder,
den gick opp och den gick ned,
gjord gott i alla leder.²
— men ingen dager synes än,
fast stjärnorna på himmelen de blän-
ka —

E.

Hitis, Rosala. Sj. August Holsten. Uppt. J. E. Wefvar 1880-talet.

1. Staffan var en stalleträng, stalle-
träng, stalleträng.
Han vattnar sina fålar fem,
— hej hoffadera hej rallalalej,
kom bröder, låt oss lustiga vara,
en gång jul om året var,
hej hoffadiri faderallala —

2. Två de voro vita, vita, vita,
de voro varandra så lika.

3. Två de voro röda, röda, röda,
de skaffa varandra föda.

4. Den femte han var appelgrå, ap-
pelgrå, appelgrå,
den rider själva Staffan på.

5. Staffan han rider över en bro,
över en bro, över en bro,
där tappar han bort både strumpor
och skor.

¹ Melodi som str. 1. *Anm. av uppt.*

² *Åven:* gjorde magen i gott skick, styrkte alla leder.

6. Nu är vi komna till en ärlemans vägg, ärlemans vägg, ärlemans vägg.
där fryser sticklar i vårt skågg.
7. Nu se vi på er rökelseduns, rökelseduns, rökelseduns,
här få vi både kaffe och punsch.
8. Få vi öl och brännvin nu, brännvin nu, brännvin nu,
kalla vi dotren till silverbrud.
9. Få vi inte öl och brännvin nu, öl och brännvin nu, öl och brännvin nu,
så kalla vi dotren till kalvskinnsmus.
10. Nu tacka vi hela huse, huse, huse,
för det vi fått av kruse.
11. Adjö bjuder Staffan både stora och små, stora och små,
nu gå vi till en annan gård.
12. Nu gå vi till en annan gård, annan gård, annan gård,
så få vi se, vad vi där få.
- 13.¹ Go morron i huse, i huse!
Här få vi brännvin av kruse.
— hej hoffadira hej rallalalej,
kom bröder, låt oss lustiga vara,
en gång jul om året var,
hej hoffadiri faderalla —

F.

Jomala, Sviby. Sj. Erik Karlsson, f. 1840. Uppt. Alfild Adolfsson 1929.

1. Staffan var en helig man.
— hållt fast fålan min —
Uti himlen tjänte han.
— hjälp mig nu och sang ti Staffan —
2. Där tjänte han så länge,
tills han blev en ängel.
3. Om inte pigan tänder upp ljus,
— hållt fast fålan min —
så slår vi sönder båd kannor och krus.
— hjälp oss nu och sang ti Staffan —

G.

Terjärv, kyrkbyn. Uppt. Oskar Holmqvist 1914—1915.

1. Staffan var en sjuker man,
öl och brännvin behöver han.
— sade sankte Staffan—
2. Skär och ren och fin och klar.
Ger du inte mig en vetebull,
så bökar jag din skorsten kull.

H. (str. enl. A: 1—5, 7^{1,2}, 7 a, 13, 8, 9, 9 a).
Iniö, Norrby. Sj. Ila Aarne, f. 1861. Uppt.
A. Adolfsson 1928.

I. (1, 3, 2, 4, 5, 11, 6, 7^{1,2}, 12, 14, 13). Hout-
skär, Björkö. Sj. Matts Lindkvist, f. 1832.
Uppt. Otto Andersson.

J. (1, 3, 2, 4, 5 a). Lappträsk. Uppt. Th.
Wegelius 1870.

K. (1, 3, 2, 4, 6, 10). Hitis, Bötösö. Sj.

Sofia Svanström, f. 1859. Uppt. G. Dahl-
ström 1924.

L. (1, 2³¹, 4, 7^{1,2}). Pargas, Qvidja. Sj.
Vendla Vikman, f. 1856. Uppt. A. Adolfs-
son 1928.

M. (1, 3, 2, 4, 8). Helsinge, 1830-talet.
Uppt. A. O. Freudenthal 1866.

N. (1, 4, 10 a, 8). Strömfors. Sj. Henrik
Sylvestersson. Uppt. Henrik Kullberg 1911.

OTRYCKTA
TEXTER

Översikt.

¹ Strofen sjöngs vid inträdet i stugan. *Anm. av uppt.*

O. (1—4, 10, 13^{1,2}). Hitis. Uppt. G. Nikander 1913.

P. (1¹). Iniö, Kolkko. Uppt. G. Nikander 1913.

Q. (1). Dragsfjärd, Purunpää. Sj. Eva Jansson, f. 1841, Nagu, Nötö. Uppt. G. Dahlström 1924.

R. (1, 3, 2, 4). Tusby, Klemetskog. Sj. spelman Blomqvist. Uppt. Hanna Hagbom (även G. Lindberg).

S. (1, 2, 3 a, 4). Lappfjärd, Dagsmark.

Sj. Sofia Ekberg, f. 1877. Uppt. A. Adolfs-son 1930.

T.* (1, 8 a). Bergö. Uppt. Otto Anders-son 1902.

U.* (1, 6). Korsnäs. Uppt. H. Sundblad 1907.

V.* (1, 6, 11). Kvevlax. Sj. Karl Kniper. Uppt. V. Sjöberg 1898.

X* (1, 11). Malax. Sj. Ester Herrgård. Uppt. Bertel Malm 1921.

Avvikelser i H—X enligt A.

1¹ fåladräng J; S. had en fåladräng N; S. han var. . . X—1² [Han] O, V, X; vattnade S, X; vattna T, U; Där vattnade han sin f. f. J.

2¹ [de] J; T. de voro v. R, S; T. så var de v. K; Två så va di v. O; Tvenne. . . M—2² De äro varandra lika J; De voro båda l. K; De voro varandra så l. M; Dem va något lika O; De voro sin moder lika R, S.

3¹ enligt 2¹; Och två så vor ljusröda L—3² D. förtjante. . . I; D. t. nog s. f. H; D. draga för s. f. J; D. skaffa varandra s. f. K; D. skaffade själv sig f. R; D. ville hava s. f. M; Dom fick varandras f. O.

3 a Två de voro svarta. De voro ändå vackra S.

4¹ [väl] H, S; Femte var den a. I; En voro äppelgrå J; D. f. den var a. K, R; D. f. som var a. L; äppelgrå K, L, O; äppelgrå S; Femte han var äppelgrå M; Staffan had en äppelgrå N; Han f. han var a. O—4² Den skall S. rida på J; Den skulle S. rida på M; Den rider K, L; Han rider O; själver S. på K, L, O; Där rider själver S. på N; Som S. självr R; han rider på R; skulle rida på S.

5¹ red H, I.

5 a Och Staffan rider över gårdar och gränd. Tag upp dörren och släpp mig in J.

6¹ M. hon skurar rutan blank U; M. hon skurar grytan blank V; Och hör ni mor i s. K—6² Och steker s. I; Skall ni få smaka julgrisen K; Sen så ger hon U, V; varsen slant U; oss en slant V.

7¹ Dottren heter Ulla L—7² H. s. plätt i panna I; Hon gav brännvin och bulla L.

7 a Mor är i huse. Hon fyller på kruse H.

8¹ T. inte f. opp ljus H; Vill int dottren giva ljus M; Om int mor ger juleljus N—8² S. k. vi henne kalvskinnsmus M; Får hon het en kalvskinnsmus N; Så går vi hem och tar oss ett rus H.

8 a Flickorna se så glader ut. Kom och ge oss var sin sup T.

9¹ Fyller int pojarna. . . H—9² för lusehund H.

9 a** Du ligger och vänder näsan opp. Var är din makt, du arma kropp H.

10¹ Om vi int får staffasbullan full O; Får vi int smak julgrisen K—10² Ska vi stöt bondas muren kull O; Då slår vi ikull spisen K.

10 a Om int far ger åt hästen havra. Så får han smak uta gårdsgårdsstavra N.

11¹ Ä. n. far. . . I; Vår far han ju vid skåpet står V; Husbond han är ruterblank X—11² ger I; En sup han oss ur flaskan slår V; Sen så ger han oss varsin slant X.

12² men aldrig brinna I.

13¹ som vi fick O—13² D. satte. . . I; Den satt kroppen. . . H—13⁴ Och kraft i a. l. H.

*Om kväde*¹ saknas L, O; Hålt dig v. K, Q; Håll fast J, P; fålan men N; Vi tackom nu så gärna. *Versernas sista ord upprepas tre gånger i R—X. Om kväde*² saknas O; Hjälp oss så samt till Staffan J; Frisker opp, galler nog; tänder opp alla ljusa stjärnor K; Frisker upp, galler nok; alla ljusa stjärnor Q; Fast ingen dager synes än, fast stjärnorna på himmelen de lyser P; Ingen solen syntes än, fast stjärnorna de blänka N; Allt vid den ljusa stjärna; dagen synes icke mer fast stjärnorna de lysa M; Tackom vår Herre (el. Tackom vi) så gärna; ingen dager lyser än allt för den ljusa stjärnan L; Hejom lejom och lirom larom T; Hejon o lejon, liron, laron X; Hejum lejum, lirum, larum U; Hejom lejom lirom lara V; Gossar låt oss lustiga vara R, S, U; Gossarna låt oss lustiga vara T; Flickor V; låtom oss lustiga vara V, X; En gång jul om året bara T—X; En gång jul om året, om året R; En gång jul om åren är S; En gång jul om året R; O rio rio lallala lej S; Hejom lejom frallalalej T, V; Hejum lejum frallalalej U; Hejon o lejon trallalalej X.

* Visan har dansats som »jullek» (jfr melodierna).

** Strofen sjunges blott, om staffangossarna icke insläppas i gården. *Medd. av sångaren.*